

skriver et afsnit om tavshedspligten, er det selvfølgelig for at fortælle uden for huset, at Fremskridtspartiet ikke har ændret signaler på det område.

Men fru Pia Larsen ved lige så godt som jeg, at det er lovparagrafferne, som gælder, og ingenting andet. Jeg vil oven i købet gå så langt, at hvis det var et spørgsmål om, at man skulle kunne kontrollere hensættelser, så gav jeg allerede tilsagn om at se på det. Det er ikke så nødvendigt.

Og til økonomiministeren: Der er to ting, jeg er enig i. Det her er vanskeligt, det er vidtgående, og det har været drøftet længe. Ja, det har været mere end 3 år undervejs, og hvis der er kommet svar på alle de spørgsmål, vil det alligevel ikke rette op på, at svarene har været mere end 2½ år undervejs. Det vil heller ikke rette op på den situation, at man i EU-systemet ikke har mulighed for at tage ned i Kommissionen og finde ud af, hvad andre EU-lande gør.

Vi har fået regeringens oplysninger, som siger, at fremgangsmåden, som gør det så besværligt og kompliceret, går ud på, at man må sende besked til samtlige danske ambassader og derfra sende folk ud i nationale parlamenter, og det er begrundelsen for den meget lange svartid.

En ekspeditionstid i EU-systemet af den karakter synes jeg ikke er hensigtsmæssig. Det tror jeg for øvrigt heller ikke at økonomiministeren selv synes. Det, jeg sagde til økonomiministeren, var: Det var måske en idé at begynde at slå lidt i bordet med hensyn til det bureaukrati, sådan at parlamentet her, som skal udarbejde en lovgivning, som danskerne skal rette sig efter, som er dikteret i Bruxelles, i det mindste kan få mulighed for at finde ud af, om andre EU-lande også overholder de samme betingelser, eller om vi går hen og laver konkurrenceforvridning mod danske virksomheder eller personer den ene gang efter den anden. Det tror jeg heller ikke økonomiministeren måske er så uenig i.

Jeg har altså den opfattelse, og det har Fremskridtspartiet, at én ting er, at det er godt at være duks og opføre sig pænt i klassen, men man skal ikke være så dum, så alle andre de står og griner ad én og kan gennemføre det, fordi de ikke implementerer direktiverne, som man altså er dumme nok i Danmark til at skynde sig at få implementeret, så snart man ser en direktivtekst.

Hermed sluttede forhandlingen og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 54: Forslag til lov om ændring af lov om leje og forskellige andre love. (Ændring af lejelovens anvendelsesområde og forskellige revisionsbestemmelser).

Af bolig- og byministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 15/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Vi er i Socialdemokratiet meget enige i den vurdering, som boligministeren har lagt for dagen: Vi er i en situation, hvor der vil være så kort tid, inden Folketinget skal holde efter den netop overståede valgkamp, at det ville være helt uretmæssigt at fremlægge et så kompliceret og stort forslag, som en ny lejelov ville være. Det er vi enige i.

Derfor kan vi også til fulde støtte de små præciseringer, som der bliver behov for, i og med at lejelovforslaget ikke er blevet fremsat i denne folketingsssamling. Det er præciseringer, som bl.a. betyder, at lejeloven ikke gælder for leje af boliger, der er omfattet af lov om leje af almene boliger, som nu træder i kraft her den 1. juli 1998.

På tilsvarende vis kan vi naturligvis også støtte den udskydelse af de tre revisionsbestemmelser, som skulle have været foretaget her i denne samling. Det drejer sig om spørgsmålet om fællesantennen. Jeg tror ikke, de